Interreg - IPA CBC
Bulgaria - Turkey

PARTNERSHIP

KIRKPINAR

OIL WRESTLING FESTIVAL

Kırkpınar Kültürünü Tanıtma ve Yaşatma Derneği

“Kırkpınar Yağlı Güreşleri Festivalimizin Yenilikçi Yöntemler ile Tanıtımı” Projesi

Interreg-IPA Bulgaristan – Türkiye Sınır Ötesi İşbirliği Programı
CB005.1.22.194

Derneğimiz

Kırkpınar Kültürünü Tanıtma ve Yaşatma Derneği 2001 yılından bugüne Kırkpınar Yağlı Güreşlerinin tanıtımı konusunda birçok çalışma yürüterek bu geleneğimizin yaşatılmasına katkı sağlamıştır. Dernek Başkanımız Alper Yazoğlu’nun dernek faaliyetlerine çok önem vermesi derneğimizin aktif olmasını sağlamaktadır.

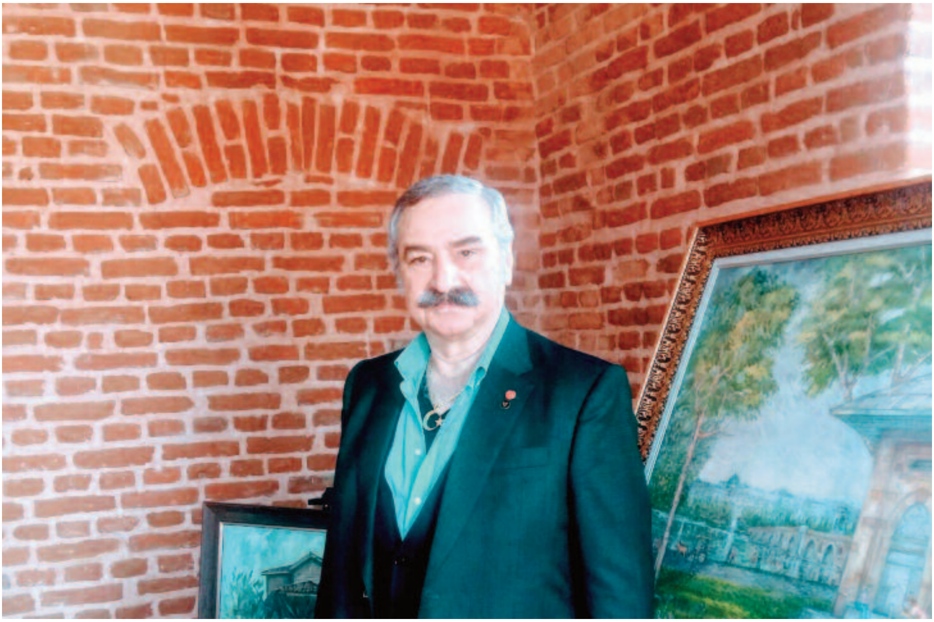

Kırkpınar Kültürünü Tanıtma ve Yaşatma Derneği Başkanı Alper Yazoğlu

Proje Çalışmaları

2017 yılı 656. Kırkpınar Yağlı Güreşleri Festivalinin derneğimizce tanıtımı için geçtiğimiz yıllarda Bulgaristan'ın Tunca Belediyesi ortaklığı ile hazırlanmış bir Avrupa Birliği projemiz kabul edilmiş olup bu projenin uygulanmasına 21.03.2017 tarihinde başlanmıştır. Avrupa Birliği Bakanlığının ulusal otorite görevini yürüttüğü Interreg-IPA Bulgaristan – Türkiye Sınır Ötesi İşbirliği Programının birinci teklif çağrısı kapsamında yürütülmekte olan ***CB005.1.22.194*** sayılı ***"Yenilikçi girişimler ile büyüyen festivaller"*** isimli projemiz ile farklı tanıtım yöntemleri kullanılarak Kırkpınar Yağlı Güreşleri Festivalimizin yurt içi ve yurt dışında tanıtımı yapılarak daha geniş kitlelere duyurulması sağlanmıştır.

Bu projemiz çerçeve-sinde Kırkpınar Yağlı Güreşleri Festivali gerçekleştiği tarihlerde festival etkinlikleri canlı olarak Bulgaristan'ın Yambol ilinde dev ekranlarda oradaki insanlara aktarılmış olup aynı şekilde Bulgaristan'ın Yambol ilinde gerçekleşen Kuker Maske Festivali saraçlar caddesinde canlı olarak dev erandan Edirne halkına aktarılmıştır.

Ayrıca buradan götürdüğümüz Pehlivanlar, Ağalar, Cazgırlar, Yağcılar, Davulcu ve Zurnacılardan oluşan bir ekip ile orada yağlı güreşler canlandırarak oradaki insanlara tam anlamıyla yağlı güreşlerin heyecanı yaşatmıştır.

Kırkpınar Yağlı Güreşleri festivalimizin sosyal medya üzerinden daha geniş kitlelere ulaşmasının sağlanması için 656. Kırkpınar Festivali süresince 2 sosyal medya fenomeni Edirne'ye davet edilerek 3 gün boyunca kendi sosyal medya hesapları üzerinden Kırkpınar Yağlı Güreşleri Festivalinin tanıtımı yapılmıştır.

Yine projemiz çerçevesinde Bulgaristan'da Yambol ilinde Şubat ayı sonunda gerçekleşen Kuker Maske Festivali'nin tanıtımı da benzer şekilde Edirne ilinde yapılmış olup, komşu ülkemizin ilgi çekici bir festivali de halkımıza tanıtılmıştır.

Projemiz çerçevesinde Festival organizasyonları içerisinde görev alan ve bu işlere gönül veren kişilerle yapılacak olan "Festivallerin turizm potansiyelinin arttırılması konusunda alternatif tanıtım yöntemleri" konulu yuvarlak masa toplantısı gerçekleştirilmiştir.

Ortaya çıkan tespitler çerçevesinde Kırkpınar Yağlı Güreşleri Festivalimizin yurt içi ve yurt dışında daha geniş kitlelere duyurabilecek tanıtım yöntemleri Derneğimiz ve Belediyemiz tarafından değerlendirilerek ilerleyen yıllarda kullanılabilecektir.

Türkiye'de Kırkpınar Yağlı Güreşlerini kültür turizminin öğesi olarak öne çıkarmak ve çalışmaları bu yönde yapmak ülkemiz açısından çok önemlidir. Yeni neslimizin ata yadigarımıza bu inançla sahip çıkması gelecekte geleneklerimizin yaşaması bakımından elzemdir.

GELENEKSEL KIRKPINAR YAĞLI GÜREŞLERİ

Kırkpınar Efsanesi :

Kırkpınar yağlı güreşleri ile ilgili birçok söylenti vardır. Bunlardan en yaygın olanı da şöyledir; Rumeli'nin fethi sırasında Orhan Gazi'nin kardeşi Süleyman Paşa 40 askeriyle Domuzhisarı Kalesi ile birlikte birkaç kaleyi de ele geçirir. Bu birlik geri dönerken, bu gün Yunanistan sınırları içerisinde kalan Samona' daki molalarında güreş tutuşurlar. Bunlardan ikisi yenişemezler. Daha sonra iki güreşçi bir Hıdırellez gününde (6 Mayıs) yeniden güreşe tutuşurlar. Güreş sabah erkenden başlayıp gece yarısı iki güreşçinin ölümüne kadar sürer. Arkadaşları tarafından orada bulunan bir incir ağacının altına defnedilirler. Yıllar sonra arkadaşları aynı yere tekrar geldiklerinde İki pehlivan arkadaşlarının gömülü oldukları yerde temiz ve gür pınarların şırıl şırıl aktığını görürler. Bunun üzerine o yer "Kırkpınar" olarak adlandırılır ve böylece Kırkpınar Yağlı Güreş geleneği başlar.

Güreşlerin Yapıldığı yer :

Balkan Savaşı ve I. Dünya Savaşı sonrasında Kırkpınar Yağlı Güreşleri, bu gün Yunanistan sınırları içinde kalan Samona köyü civarında bulunan Kırkpınar Çayırından Edirne-Mustafa Paşa yolu üzerinde yer alan Viran tekke mahalline taşınmıştır. Cumhuriyetin ilanından sonra güreşler Edirne'nin Sarayiçi bölgesinde yapılmaktadır.

Güreşlerdeki Öğeler:

Kırkpınar Ağası :

Eskiden güreşler ağanın denetiminde yapılırdı. Kırkpınar Güreşlerinin en ilginç yönü Kırkpınar ağalığıdır. Pehlivanları çağıran, yarışmaları düzenleyen, gelen konukları ağırlayan, yemek ve yatacak yerlerini temin eden, örf ve adetlere uygun olarak güreşlerin yapılmasını sağlayan, ödüller veren ve güvenlik düzeni alan yetkilidir.

1950 yılından bugüne kadar Kırkpınar ağaları şunlardır:

1950 Edirneli Murat Şener	1973 Tokatlı Hamit Kaplan	1996 Tokatlı Hüseyin Şahin
1951 Edirneli Murat Şener	1974 Samsunlu Şevki Alan	1997 Tokatlı Hüseyin Şahin
1952 Edirneli Murat Şener	1975 Akyazılı Zülküf Karabulut	1998 Tokatlı Hüseyin Şahin
1953 Edirneli Nurettin Manyas	1976 Akyazılı Zülküf Karabulut	1999 Babaeskili Ayhan Sezer
1954 Edirneli Yaşar Yardımcı	1977 Adapazarlı Fethi Atan	2000 Emin Doğnasoy
1955 Edirneli Mehmet Çardaktan	1978 Tekirdağlı Sebahattin Tekcan	2001 Mustafa Saruhan
1956 Edirneli İbrahim Bildik	1979 Bandırmalı Süleyman Özmercan	2002 Mardinli M.Sait Yavuz
1957 Edirneli Hüseyin Özakıncı	1980 Edirneli Cemal Pul	2003 Necdet Çakır
1958 Ahırköylü Ahmet Merter	1981 Edirneli Mehmet İriş	2004 Edirneli Mustafa Altunhan
1959 Ahırköylü Ahmet Merter	1982 Edirneli Ali Ayağ	2005 İzmitli Adem Tüysüz
1960 Edirneli Salim Doğramacılar	1983 Edirneli Ali Ayağ	2006 İzmitli Adem Tüysüz
1961 Edirneli Hilmi Atakan	1984 İstanbullu Mustafa Bilgin	2007 İzmitli Adem Tüysüz
1962 Edirneli Muhittin Ağaoğulları	1985 İstanbullu Mustafa Bilgin	2008 Mehmet Cadıl
1963 İstanbullu Ali Rıza Keleşoğlu	1986 İstanbullu Halil Kılıçoğlu	2009 Seyfettin Selim
1964 Edirneli Hasan Vatan	1987 Samsunlu Hasbi Menteşoğlu	2010 Seyfettin Selim
1965 Edirneli Hakkı Meriç	1988 Bursalı İbrahim Çayla	2011 Seyfettin Selim
1966 Karamürselli Muzaffer Bilge	1989 Malatyalı Kemal Özkan	2012 Seyfettin Selim
1967 Çanakkaleli Süleyman Şahin	1990 Çanakkaleli Murat Köse	2013 Seyfettin Selim
1968 Çanakkaleli Süleyman Şahin	1991 Bayburtlu Alper Yazoğlu	2014 Süleyman Mecek
1969 Karamürselli Gazanfer Bilge	1992 Bayburtlu Alper Yazoğlu	2015 Seyfettin Selim
1970 Karamürselli Gazanfer Bilge	1993 Bayburtlu Alper Yazoğlu	2016 Seyfettin Selim
1971 İstanbullu Celal Hacı Eyüpoğlu	1994 İstanbullu Oğuzhan Bilgin	2017 Seyfettin Selim
1972 Babaeskili Doğan Görkey	1995 Tokatlı Hüseyin Şahin	2018 Seyfettin Selim

Başpehlivan:

Kırkpınar'ın en büyük ödülünü "başpehlivan" alır ve bir yıl süreyle "Türkiye Başpehlivanı" ünvanını elinde tutar. Bu ünvanı üç yıl arka arkaya koruduğu takdirde Altın kemerin sahibi olur. Diğer kategorilerde birinci olanlara ve dereceye giren pehlivanlara verilen ödül ise özendirme niteliğindedir.

Pehlivan ödülü para olacağı gibi at, öküz, dana veya koç da olabilir.Eski yıllarda Başpehlivana deve, baş-altı pehlivanına boğa, büyük-orta' ya kısrak, diğer boylara da bunlara benzer ödüller verilirdi.

Cazgır :

Yağlı güreşte pehlivanları seyircilere tanıtan, güreşe başlatan kişiye "Cazgır" veya "Salavatçı" denir. Cazgır hakem heyetinin eşleştirdiği pehlivanların adlarını, sanlarını, oyunlardaki hünerlerini, uygun mısra ve dualarla tanıtır.

Yağlanma :

Güreşler, kavranması güç olsun diye, pehlivanlar güreş meydanının uygun bir yerinde yağ ve su ile doldurulmuş kazanların etrafında yağlanırlar. Pehlivanlar önce sağ el ile sol omuza, göğüse, kol ve kispete yağ sürerler, daha sonra sol el ile aynı işlemi yaparlar. Güreş başladıktan sonra pehlivanlar çayırda dolaşan ibrikçilerden diledikleri zaman yağ ve su alabilirler. .

Peşrev :

Peşrev, bir ısınma ve kültür-fizik hareketidir. Ahenkli bir şekilde yapılan bu hareketler, seyircilerin zevkini okşar, pehlivanın moralini yükseltir. Pehlivan peşrev ile nefesini, kaslarını ve kalbini biraz sonra başlayacak olan mücadeleye hazırlar.

Güreşmek üzere hakem heyeti önüne gelmiş pehlivanların cazgır tarafında takdimi ve duası yapıldıktan sonra verdiği işaretle, çalınmaya başlayan davulların ve zurnaların nağmeleri arasında pehlivanlar ahenkli bir şekilde ellerini ve kollarını sallayarak peşreve başlarlar.Peşrevde üç kez ileri, üç kez de geri gidişten sonra yere sol diz ile çökülerek önce sağ el yere, dize, dudağa ve alına üç defa değdirilir. Hatta bazıları tarafından bir ot koparılarak ağza alınır ve ısırılır.Bu merasim bittikten sonra tekrar sıçrayarak arada sırada "Hayda bre pehlivan" diye bağırılır.Karşılıklı gidiş ve gelişten sonra hasmın paçaları yoklanır ve sırtı sıvazlanır, enseler bağlanır, eller tutuşur ve birkaç defa sallanılır, güreşe böylece girilmiş olur.

Kispet :

Yağlı güreşe çıkan her pehlivanın güreş malzemesinin başında "Kispet" gelir. Manda, dana ve malak derisinden yapılan kispetin bel kısmı dört parmak genişliğinde ve kalın olur. Beli sarması için kalın ip geçirilir, bu kısma "Kasnak" denir. Kispetin diz kapağının altına gelen yere "Paça" denir. Paça ile baldır arasına "Paçabent" denilen keçe konur, deri kısım keçenin üzerine çekilir ve üzeri sicimle sıkıca bağlanır. Sıkı bağlanmayan paçadan içeri giren parmaklar sayesinde oyun almak kolaylaşır.

Zembil :

Kispetler "Zembil" adı verilen sazdan yapılmış bir torbada taşınırlar. Güreş bittiğinde kispet temizlenir derisinin kurumaması için yağlanır ve bir sonraki güreşe hazırlık yapmak üzere zembile konur. Güreşi bırakan pehlivan zembilini duvara asarak bir daha güreşmeyeceğini anlatmak ister.

Davul ve Zurna :

Kırkpınar da davul ve zurnacılık belli gruplara açık artırma ile verilir. Davul ve zurnalar eşliğinde güreşçiler "Tutuş" a çağrılır ve güreş havaları ile hem pehlivanlar, hem de seyirciler coşturulur.

Kırmızı Dipli Mum :

Kırmızı dipli mum bildiğimiz parafin mumların dip tarafına kırmızı boya sürülmüş olanıdır. Kırkpınar ağalığını yüklenen kişiler Mart ayı başından itibaren köylere, kasabalara, şehirlere "Mühürlü Kırmızı Dipli Mumları" göndererek panayırın ne zaman açılacağını, güreşlerin hangi tarihte yapılacağını bildirirlerdi. Kırmızı dipli mumlar köy ve kasabaların kahvelerinin yüksekçe bir yerine asılır, böylece herkes Kırkpınar'a davet edildiklerini anlarlardı.

Yağlı Güreş Oyunları :

Yağlı Güreşlerdeki oyunlar; ayakta yapılan oyunlar ve yerde yapılan oyunlar olarak maksatlarına göre, Elense, İç tırpan, dış tırpan, kazkanadı, ayakta güreşi bağlama, budama, paça, kazık, kepçe, ters kepçe, kılıç atma, payanda, kemane, kemane çekme, kol bastı, tilkikuyruğu, köpek kuyruğu, yerde sürüme, köstek, künde (oturak kündesi, ayak kündesi, şark kündesi, bel kündesi), boyunduruk, kurt kapanı, yanbaş ve kombine oyunlar paça kazık, ellerin kenetlenmesi, sarma, cezayir sarması gibi sıralanabilir.

Yağlı Güreşlerde Cezalar :

Ceza gerektiren konular şunlardır:

Rakibe, hakeme veya seyircilere söz veya el kol hareketi ile hakaret etmek, Güreş esnasında rakibi ile münakaşa etmek, tartışmak, ciddi güreş yapmamak, şike yapmak. Yağlı güreşlerde yasak oyun ve diğer yağlı güreş kurallarına uymamak, hakem uyarılarını dinlememek. Müsabakalar eleme usulü olup, yenilen elenir, kazanan devam eder.

Edirne İlinde Görülmesi Gereken Başlıca Yerler

Selimiye Camii

Selimiye Camii ve Külliyesi, Sultan II. Selim tarafından Mimar Sinan'a inşa ettirilmiştir. 1568 yılında inşasına başlanmış, 1574 yılında tamamlanmıştır. Mimar Sinan'ın "Ustalık Eserim" diye nitelendirdiği cami Osmanlı Türk mimarlık tarihinin olduğu kadar, Dünya mimarlık tarihinin de başyapıtlarından biridir. UNESCO Dünya miras komitesi 29 Haziran 2011 tarihinde oy birliği ile Se-

limiye Camii ve Külliyesi'ni Dünya Mirası olarak ilan etmiştir. Külliye; Medreseleri, Kütüphanesi, Sıbyan Mektebi, Muvakkithane ve Arastası ile şehrin merkezinde ve şehre hâkim tepede inşa edilmiştir. Klasik Osmanlı mimarisinin şaheseri olan Selimiye Cami-i'nin bulunduğu Külliye'nin dış avlusuna sekiz kapıyla ulaşılır. Caminin kuzeybatısına bitişik revaklı avlu, alan bakımından cami ile aynı ölçülerdedir. Dış avludan iç avluya üç ayrı kapıdan girilir. İç avluyu sütun ve kemer dizilerinin taşıdığı on sekiz kubbeli revak çevreler. Caminin ibadet alanına girişi üç kapı ile sağlanmıştır.

Tamamı düzgün kesme taşla inşa edilen caminin dört köşesinde üçer şerefeli minareler bulunur. Minarelerin genişliği 3.80 metre, yerden yüksekliği 85.67metredir.Cami ile revaklı iç avlunun birleştiği köşelerde yer alan minarelerin şerefelerine, birbirlerinden bağımsız üç ayrı merdiven ile çıkılır. Gökyüzü edasıyla üzerinizde yükselen kubbe ibadet alanının neredeyse tamamını örter. Sekiz adet fil ayağı tarafından taşınan muazzam kubbe, 31.26 metre çapında 42.30 metre yüksekliğindedir. İç mekânda yer alan çeşitli sanat dallarıyla ortaya konulmuş süsleme örnekleri bütünlük sağlar. Taş işçiliğinin en güzel örneklerinden olan mermer minber, ince ve zarif bir görünüme sahiptir. Geometrik motifler kullanılarak süslenen minber adeta bir dantel gibi işlenmiştir. Mermerden yapılmış olan Mihrap, sıra dışı tasarımı ile eşsizdir. Caminin ortasında planlanmış olan müezzin mahfili üzerindeki kalem işleri ve özgün tasarımı ile hayranlık uyandırır. Cami, kubbeden alt sıra pencerelerine kadar önemli ustaların ellerinden çıkmış hat örnekleriyle donatılmıştır. Kapı ve pencere kanatları künde kâri tekniğinin nadide örneklerindendir. Caminin mihrap sofası, hünkâr mahfili ve bazı pencere kenarları muhteşem İznik çinileri ile süslenmiştir. Padişahın ibadet ettiği hünkar mahfilindeki İznik çinilerinin bir kısmı 1877-78 Osmanlı-Rus Savaşında sökülerek Rusya'ya götürülmüştür. Cami, Balkan Savaşı'nda çok sayıda top yarası almıştır. Bu izlerden biri, ibret için onarılmadan bırakılmıştır.

II. Beyazid Külliyesi

II. Bayezid Külliyesi, Fatih Sultan Mehmed'in oğlu Sultan II. Bayezid tarafından yaptırılmıştır. Mimar Hayreddin tarafından 1484-1488 yılları arasında inşa edilmiştir. Tunca Nehri kenarında 22 bin metrekarelik bir alana sahiptir.

Evliya Çelebi külliye yapılarını şöyle sıralamaktadır:

Cami, Tabhane (Misafir ve dinlenme evi), İmaret (Mutfak, yemekhane, depo, vs.), Darüşşifa (Hastane) Tıp Medresesi , Köprü (Tunca nehri üzerinde,) Hamam (Kadın ve erkekler için ayrı ayrı)

Un değirmeni ve su deposu, Sıbyan mektebi (İlkokul), Mehterhane (musiki konservatuarı), Muvakkithane (takvimi bildiren kuruluş). Ancak bu yapılardan bazıları günümüze ulaşmamıştır.

Cami

Cami, külliyenin merkezinde yer almaktadır. Kare planlı olan Cami 20.55 metre çapında bir kubbe ile örtülüdür. Revaklı avlusuna 3 kapıdan girilmektedir. Avlunun merkezinde üstü açık mermer bir şadırvanı vardır. Caminin iki yanında tabhane birimleri yer almaktadır. Tabhanelerin köşelerinde tek şerefeli birer minare bulunmaktadır. Kare planlı cami direksizdir. Mermer minberi zarif bir işçiliğe sahiptir. Caminin giriş kapısı ile pencere kanatları ağaç işleme sanatının üstün örneklerindendir.

Darüşşifa

Külliyenin günümüze kadar ayakta kalan yapılarından birisi de darüşşifadır. Darüşşifa, döneminin en modern sağlık merkezi olma özelliğini taşımaktadır. Özellikle akıl hastaları için tasarlanmış bölüm külliyenin en dikkat çekici kısmıdır. Burada tedavi için ilaçların yanı sıra su sesiyle, müzikle ve meşgul edilerek hastalara tedavi uygulanmıştır.

Tıp Medresesi
Darüşşifa ile birlikte inşa edilmiştir. Uygulamalı eğitim verebilen döneminin en çağdaş tıp medresesi olma özelliğine sahiptir. Medresenin dershanesinde öğrenciler, kendilerine ayrılan mahfilden yapılan tıbbi operasyonları izleyerek öğrenebilirlerdi. Bu uygulama günümüz tıp fakültelerinde halen devam ettirilmektedir

Edirne Türk İslam Eserleri Müzesi

Selimiye Camii'nin doğusunda bulunan medrese, Türk İslâm Eserleri Müzesi olarak düzenlenmiştir. 1925 yılından bu yana müze olarak kullanılmaktadır. Medrese; ana dershane odası, öğrenci odaları ve revaklı avludan oluşur. Anıt ağaç niteliğindeki porsuk ağacının bulunduğu avluda 15.yy'a ait mezar taşları ile az sayıda örneği kalan yeniçeri mezar taşları sergilenmektedir. Osmanlı Dönemi yapılarından kalan kitabeler, Osmanlı su kültürünü yansıtan bölümü ile Balkan Harbi'nde kullanılan yemek arabaları, top ve gülleler de bahçede teşhir edilmektedir.
Müzeye ziyaret Mimar Koca Sinan'a Saygı Odası ile başlar ve aşağıdaki sıralama ile devam eder:

Hat Eserleri Odası
Kesici-Delici Silah Odası
Ateşli Silah Odası Gaza Odası
Cam-Deri Eşyalar Odası
Ahşap Eserler Odası
Çini Odası
Saray-ı Cedit Odası
Kıyafet Odası Sünnet Odası
Dokumacı Odası
Saraç ve Ayakkabıcı Odası
Mutfak Eşyaları Odası
Kırkpınar Odası
Galeriler Tekke Eşyaları Odası

Асоциация за популяризиране и поддържане на култур-ната

Представя фестивал на "борбата с маслото" в Къркпънар с иновативни методи

CB005.1.22.194

асоциацията ни

Асоциация за културна и спорта от 2001 г. Къркпинар/ Kırkpınar/ допринесе за оцеляването на нашата традиция чрез из-вършване на много проучвания за насърчаване на "боренето с олио"/ традиция , която борците се намазват с олио и по този начин се борят/.
Председателят на асоциацията Алпер Язголу придава голямо значение на дейността на сдружението и гарантира, че нашата асоциация работи успешно.

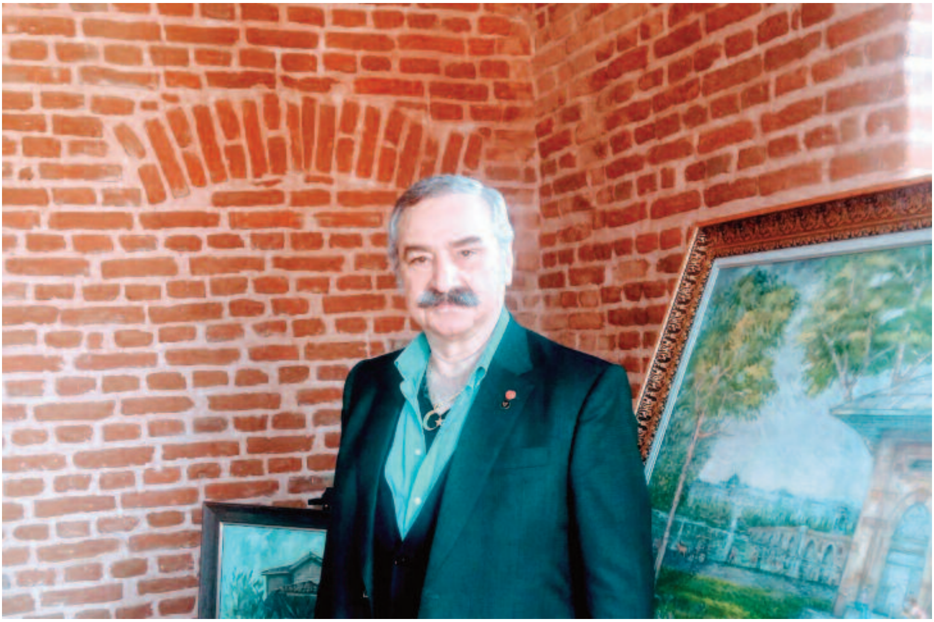

председател на асоциацията Alper Yazoğlu

Проектни проучвания

2017 година 656. Kırkpınar Oil Wrestling Festival за популяризиране на нашата асоциация минахме приемане на проект на Европейския съюз, изготвен с партньорството на Община Тунджа от години и прилагането на този проект започна на 21.03.2017. Извършените от националните органи задача на Министерството на-IPA Interreg българия - Турция ТГС CB005.1.22.194 "Фестивали, отглеждани с иновативни инициативи" по първата покана за представяне на предложения използвайки различни методи за представяне с нашия проект, наречен Kırkpınar. Фестивалът за маслената борба беше популяризиран в страната и чужбина, за да бъде обявен за по-широка маса.

В рамките на този проект се проведе Фестивалът за маслената борба на Кръкпънар. Събитията се предават на живо на гигантските екрани в провинция Ямбол в България ,така и да живо в седларната зала на македонския фестивал "Кукер", която се провежда в провинция Ямбол, България тъй като великият дявол беше предаден на одринския народ. В допълнение, борците, Агалар, Казигяр, Ягчилар, С екип от барабанисти и кавалджии които допълват “Маслената борба”

Фестивал “Маслената борба”656 гарантира, че нашият фестивал достига до по-широки маси чрез социалните медии.

По време на фестивала в Кръкпънар 2 социални медийни фономики бяха поканени в Одрин за 3 дни да представят Фестивалът .

Отново в рамките на нашия проект в България в края на февруари в провинция Ямбол Представянето на Kuker Mask Festival се проведе и в град Одрин и интересен фестивал на съседната ни страна беше представен от нашия народ.

В рамките на нашия проект ще се представят с тези, които участват във фестивалните организации .

Проведе се кръгла маса на тема "Алтернативни методи за популяризиране за увеличаване на туристическия потенциал на фестивалите".

В рамките на констатациите, методите за публичност, които нашите фестивали в Кръкпънар “Маслената борба” могат да се чуят както в Турция, така и в чужбина .Той ще бъде оценен от нашата асоциация и нашата община и ще бъде достъпен през следващите години.

ТРАДИЦИОННА СРЕЩА НА БОРЦИТЕ НА МАСЛЕНА БОРБА В КЪРКПЪНАР

Легендата на Кръкпънар :

Има много слухове за борбата с Кръкпърнарското масло. Това са най-често срещаните по време на завладяването на Румели, братът на Орхан Гази Сулейман паша, с 40 войници той завладява и няколко замъка заедно с замъка ДОМУЗХИСАР /Domuzhisarı/. Тъй като това единство се връща, днес борците се борят в Самона селце в близост до границите на Гърция. По онова време двама борци отново се появяват в деня на Хидриреле (6 май). Борбата започва рано сутринта и продължава до полунощ до смъртта на единият от двама борци.Те намирт своите сънародници погребани под една смокиня Години по-късно, когато приятелите им се завърнали по едно и също време, където техните побратими са погребани, виждат наличието на чисти, буйни извори и за това те дават името на месността "Kırkpınar" или "Четиредесет извора" и по този начин започва традицията на борбата с Кръкпърнарското масло.

Място за борба :

След Балканската война и Първата световна война, Кръкпънарската борба с масло от село Самона сега граничащото с Гърция беше преместено по пътя към Одрин-Мустафа Паша на Кръкпънарската ливада. След обявяването на Републиката, борбата се провежда в месността Сарай " Sarayiçi" в Одрин.

Съдий в борбата:

Високопоставените Лица На Кəркпънар:

В миналото борбата се осъществяваше под контрола на ВИСОКОПОСТАВЕНИТЕ ЛИЦА НА КЪРКПЪНАР. Най-интересният аспект на Кръкпънарската борба е Къркпънар Агалий. Те канят борците, организират конкурси, организират гости, осигуряват местата за хранене и сън, предоставят на гостите информация за съответните обичаи и традиции, възлагат на награди и вземат мерки за сигурност.
От 1950 До Днес Високопоставените Лица На Къркпънар Са:

1950 Edirneli Murat Şener	1973 Tokatlı Hamit Kaplan	1996 Tokatlı Hüseyin Şahin
1951 Edirneli Murat Şener	1974 Samsunlu Şevki Alan	1997 Tokatlı Hüseyin Şahin
1952 Edirneli Murat Şener	1975 Akyazılı Zülküf Karabulut	1998 Tokatlı Hüseyin Şahin
1953 Edirneli Nurettin Manyas	1976 Akyazılı Zülküf Karabulut	1999 Babaeskili Ayhan Sezer
1954 Edirneli Yaşar Yardımcı	1977 Adapazarlı Fethi Atan	2000 Emin Doğnasoy
1955 Edirneli Mehmet Çardaktan	1978 Tekirdağlı Sebahattin Tekcan	2001 Mustafa Saruhan
1956 Edirneli İbrahim Bildik	1979 Bandırmalı Süleyman Özmercan	2002 Mardinli M.Sait Yavuz
1957 Edirneli Hüseyin Özakıncı	1980 Edirneli Cemal Pul	2003 Necdet Çakır
1958 Ahırköylü Ahmet Merter	1981 Edirneli Mehmet İriş	2004 Edirneli Mustafa Altunhan
1959 Ahırköylü Ahmet Merter	1982 Edirneli Ali Ayağ	2005 İzmitli Adem Tüysüz
1960 Edirneli Salim Doğramacılar	1983 Edirneli Ali Ayağ	2006 İzmitli Adem Tüysüz
1961 Edirneli Hilmi Atakan	1984 İstanbullu Mustafa Bilgin	2007 İzmitli Adem Tüysüz
1962 Edirneli Muhittin Ağaoğulları	1985 İstanbullu Mustafa Bilgin	2008 Mehmet Cadıl
1963 İstanbullu Ali Rıza Keleşoğlu	1986 İstanbullu Halil Kılıçoğlu	2009 Seyfettin Selim
1964 Edirneli Hasan Vatan	1987 Samsunlu Hasbi Menteşoğlu	2010 Seyfettin Selim
1965 Edirneli Hakkı Meriç	1988 Bursalı İbrahim Çayla	2011 Seyfettin Selim
1966 Karamürselli Muzaffer Bilge	1989 Malatyalı Kemal Özkan	2012 Seyfettin Selim
1967 Çanakkaleli Süleyman Şahin	1990 Çanakkaleli Murat Köse	2013 Seyfettin Selim
1968 Çanakkaleli Süleyman Şahin	1991 Bayburtlu Alper Yazoğlu	2014 Süleyman Mecek
1969 Karamürselli Gazanfer Bilge	1992 Bayburtlu Alper Yazoğlu	2015 Seyfettin Selim
1970 Karamürselli Gazanfer Bilge	1993 Bayburtlu Alper Yazoğlu	2016 Seyfettin Selim
1971 İstanbullu Celal Hacı Eyüpoğlu	1994 İstanbullu Oğuzhan Bilgin	2017 Seyfettin Selim
1972 Babaeskili Doğan Görkey	1995 Tokatlı Hüseyin Şahin	2018 Seyfettin Selim

Главен Борец :

В Къркпънар най-голямата награда на главен борец "başpehlivan" се получава и за една година "Турция Başpehlivanı" държи титлата в себе си. Ако запази това призвание в продължение на три последователни години, той ще има златния колан . Наградата, дадена на първите борците, е насърчение за другите категории.

Наградата на победителя може да бъде пари, кон, вол или овен.През изминалите години бяха наградени с камила "Баспелибанка", бик за глава на шестия боец , голяма средна "кобила" и други подобни награди.

Водещ :

Той се нарича "Cazgir" или "Salavatçı", който въвежда борците пред зрителите на стадиона.

Намазване :

Борците , за да имат неповторима сила излизат на арената и на удобно място се намазват навсякъде със смесените масло и вода.първо с дясната ръка намазват лявото рамо,гърдите, ръцете и панталоните наричани КИСПЕТ, след това с лявата ръка намазват дясното рамо.След като започне борбата борците могат да получават от сместа когато поискат от ексцентриците , които циркулират по полетата. .

ПОДГОТОВКА /Peşrev/:

РПОДГОТОВКА /Peşrev/ е МОМЕНТА В КОЙТО СЕ ИЗВЪРШВА ПОДГОТОВКАТА , загряване и култура-физика. Тези движения, направени в хармония, ще зарадват зрителите и ще увеличат морала на борците. По този начин вече са готови за битката .

Бореците, който дойдат първи за участие в борбата пред делегацията на съдиите,се представят на публиката сред като засвирят барабаните и кавалите, борещите започват хармонично да клатят ръцете и раменете си. Фест три напред след трикратно завръщане лявото коляно се срутва с дясната ръка, низът, устните и челото се докосват три пъти.Някои от тях дори могат да откъснат трева и с нейна помощ поставяйки я в устата си да започнат да свирят.След като тази церемония приключи, всички в един глас извикват„Хайде вие борци”. След безцелното идване и връщане по поляната враждебните плячки се оглеждат , намазан е вратът, пръстите са вързани, хващайки се няколко пъти ръце за ръце се подрусват по този начин борецът поставя началото на борбата.

Панталона –клин „КИСПЕТ”:

Излизайки на арената на всеки борец се дава „КИСПЕТ”специален клин аксесоар пригоден за този вид борба.Изработен от кожата на бик , теле ,вол този „киспет” има тъмно кафяв цвят и стига до кръста на бореца , може да се разтяга и е дебел приблизително четири пръста.За да се пристегне в кръста се поставя дебела връв , тази част се нарича „КАСНАК”. Частта, която попада под коляното, се нарича "ПАЧА".Между „Пача” и прасецът се поставя „ПАЧАБЕНТ” наричан още кози конец ,частта от кожата е издърпана върху козята кожа и е здраво закрепена към нея чрез шнурове.
С така затегнатите крачоли ,които се захващат по-лесно с пръстите може да се спечели по-бързо борбата.

ЗЕМБИЛ „Zembil”:

Името на киспетите „ЗЕМБИЛ” идва от сламените торби които носят. Когато борбата свърши, киспета за да се почисти и приготви за следващият борец трябва да се намажи със масло и да се постави върху слама за изсъхване на кожата .Когато един борец си остави КИСПЕТА на стената , това означава че няма да се бори повече.

Барабани И Зурна:

В КЪРКПЪНАР барабаните и зурната се дават на определен кръг от хора. В присъствието на барабани и зурна, борците се призовават към "Тутуш", а борещите се, както и публиката, се вълнуват

Червена свещ:

Свещта с червено дъно е тази, която е боядисана червена от долната страна на парафиновите восъци, които познаваме.В КЪРКПЪНАР високопоставените господа започват да посещават села ,малки градчета и централни градове още през месец Март ,като дават информация чрез писмо , което е запечатано с червен восъчен печат и обявяват датата на започване на състезанието. .

Играта на борците в „маслена борба”;:

Игрите направени в изправено положение и игрите направени на земята по предназначение :
„Елендже” , „Вътрешна Коса”,”Външна Коса”,”Касканди” ,”Връзване На Краката На Бореца”,”Подрязване”/Будама/,”Кон Вървящ В Тръст”/Пача/,” Купчина” /Казък/, ”Черпак”/Кепче/,”Обратна Лъжица”/Терс Кепче/,”Хвърляне На Меч”/Кълъч Атма/,”Коса Подпора”/Паянда/,”Кемане”,”Кемане Чекме”,”Натискане На Ръка ”/Кол Бастъ/,”Тиликикуйрук”,Куча Опашка” /Кьопек Куйруу/,”Плъзгане На Място”/Йере Сюрме/, ”Спъване”/Кьостек/,”Кюнде”,Боюундурук”,”Вълчи Капан”,”Бакембарди И Комбинирани Игри С Тях”,”Затягане На Ръцете” ,”Намотка”/Сарма/,”Цигарена Кутия”.

Наказанията В Борбата

Положенията В Които Се Налага Наказание Са Следните
Да се обижда съперник, съдия или зрител с думи или ръце. Да спори с противника по време на. Борба Скандални Положения Да Не Се Бори Сериозно Да Се Правят Оплаквания Не спазване забранената игра и други правила за борба не слушат предупреждения на съдиите Състезателите в такива случаи се елиминират, а победителят продължава.

ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОСТИТЕ НА ОДРИН ,КОИТО МОГАТ ДА СЕ ВИДЯТ И ДНЕС

Джамия"Селимие"

Джамия и комплекс "Селимие", построена по времето на султан Селим II,построена от архитект Синан през 1568 г. и завършена през 1574 г. .

Джамията, която Мимар Синан нарича "Шедьовър", е един от шедьоврите на историята на световната архитектура, както и архитектурната история на Османската империя. Комитетът за световно наследство на ЮНЕСКО

обяви Джамия "Селимие"/Selimiye/ и комплекс като световно наследство на 29 юни 2011 г.

ТТой е построен в центъра на града с Мадраселери, библиотеката, Сибиан Мектеби, Муваккитан и Арастаси и е на хълма на града. Външният двор на комплекса/Külliye/, където се намира Селимиевата джамия, шедьовър на класическата османска архитектура, се достига през осем врати. Вътрешният двор, който е в съседство със северната страна на чашата, е със същия размер като джамията по отношение на пространството Вътрешният двор на външния двор се въвежда от три отделни врати,Осемнадесет куполни кръгове, носещи колони и арки .Достъпът до зоната на поклонение е осигурен от три врати. Стъклото, което е построено с перфектно нарязан камък, има три деликатни минарета на четири ъгъла.Широчината на минаретата е 3,80 метра, а височината от земята е 85,67 м.

Залите на минаретата, разположени в ъглите на двореца и вътрешния двор на портика, се достигат от три самостоятелни стълби. Куполът, който се издига над вас към небето, обхваща почти цялата област на поклонение. Огромният купол, носен от осем слона, е с височина 42,2 метра и височина 31,26 метра. Примерите за украса, изложени в различни интериорни артистични отрасли, осигуряват почтеност.

Мраморът, един от най-добрите примери за изработка на камък, има тънък и елегантен вид. Минибарът, украсен с геометрични мотиви, е почти като дантела. Мибрабът от мрамор е уникален със своя необичаен дизайн. Мюзинът, планиран в средата на стъклото, предизвиква възхищение с дизайна на писалката и оригиналния си дизайн. Джамията е снабдена с линейни проби от ръцете на важни майстори до долните куполни прозорци.

Крилата на вратите и прозорците са рядък пример за печеливша техника. Мибрабният диван на чашата, маххун махфил и някои прозоречни краища са украсени с великолепни плочки донесени от ИЗНИК

Някои от керемидите ИЗНИК/Iznik/ в джамията, на които султанът се покланя, бяха демонтирани и отведени в Русия през 1877-78 г. по време на Османско-руската война. Джамията е получила голям брой удари по време на Балканската война. Един от тези белези бе оставен недокоснат и до днес .

II. Комплекс Беязид

I. Баязид Кулийеси, синът на Фатих Султан Мехмед II. Тя е построена от Баязид. Тя е построена от архитект Хайредин между 1484-1488. с площ от 22 хиляди квадратни метра на ръба на река Tunca.

Евлия Челеби изброява структурния комплекс, както следва: Медицинско училище, мост (на река /Tunca/), турска баня (отделно за жени и мъже), мелница и воден салон, начално училище (основно училище),

Мехтерхан (Музикална консерватория), Муваккитан (организация, която обявява календара). Някои от тези структури обаче не са достигнали до днес.

Джамия

Джамията е разположена в центъра на комплексас. Площад-ката на джамията е покрита с купол с диаметър 20,55 метра. Скъпоценният дворец е въведен от 3 врати.В центъра на двора има открит мраморен фонтан.От двете страни на стъклото има тафанни единици. Плоският план е джамията.Мраморният амвон има елегантна изработка. Входната врата на джамията и крилата на прозорците са превъзходни примери за дървообработващо изкуство.

Лечебница

Една от структурите, които преживяват ежедневието на Кулиан, е също и лечебницата. Лечебницата /Darüşşifa/е най-модерният здравен център на своето време. Особено предназначен за психични заболявания е най-забележимата част от комплекса. Тук, освен лекарствата за лечение, има и звукът на водата, музиката които допълнително помагат на болните при лечението им.

Медицинско училище
То е построено заедно с лечебницата. Тя има характеристиката, че е най-съвременното медицинско училище в периода на приложното образование.
В медицинското училище, учениците биха могли да се научат, като гледат медицинските операции, които са били направени за тях. Тази практика все още се извършва в днешните медицински факултети.

Одринския музей на турското islamsko изкуство

Мадара на изток от джамията Селимие е организирана като Музей на турските ислямски произведения. Той е бил използван като музей от 1925 година насам. Медресе; основната класна стая, студентските стаи и двор. Има гробни камъни от 15-ти век и малък брой йенисарски надгробни плочи от аудудата, където се намира тасовото дърво и монументалното дърво. Надписите от османските периоди, Частта от османската водна култура се отразява в градината, а в градината се излагат топовете и гюлетета, използвани в Балканската война. Посещението в музея започва с камерата за уважение на Мимар Кока Синан и продължава със следното класиране:

Камара на свързочната линия
Стая за оръжие за рязане-пробиване
Стая за оръжейни оръжия в Газа
Стая за стъкло и кожени стоки
Камара на дървените произведения
Стая за рисувана керамика
Стаята за Сарай-и Седит
Стая за облекло и стая на обичая "Сунет"
Стаята на тъкачите
Сарачийска стая и стая за обувки
Кухненски съдове
Камара на Къркпънар
складово помещение